

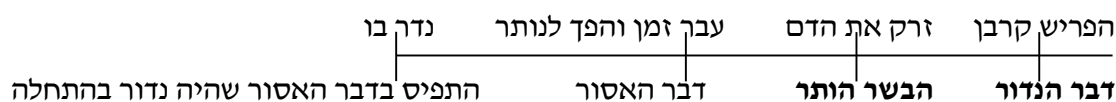
נדרי יב

שאלה: בעי רמי בר חמא: הרי עלי כבשר זבחי שלמים לאחר זריקת דמים, מהו?
הבהרת השאלה: אי דקאמר בהדין לישנא - בהיתרא קא מתפיס, אלא כגון דמחית בשר זבחי שלמים ומחית דהיתרא גביה, ואמר זה כזה, מאי?

• בעיקרו קא מתפיס,

• או בהיתרא קא מתפיס?

ניסיון 1 לענות על השאלה - ממשנתינו: אמר רבא, תא שמע: **נותר ופיגול**; והא נותר ופיגול לאחר זריקת דמים הוא! **בעיקרו קא מתפיס**

דחיית הניסיון: אמר ליה רב הונא בריה דרב נתן: בנותר של עולה.

קושי על הדחייה: אמר ליה: אם כן, ליתני בבשר עולה!

תירוץ: לא מיבעיא קאמר,

- לא מיבעיא בשר עולה דאסור, דהא בקרבן קא מתפיס,
- נותר ופיגול דעולה איצטריכא, ס"ד אמינא **כאיסור נותר**, **כאיסור פיגול**, והוה ליה כמתפיס בדבר האסור ולא מיתסר, קמ"ל.

ניסיון 2 לענות על השאלה - מבריינתא: מיתיבי: **איזהו איסור האמור בתורה? אמר ריני שלא**

אוכל בשר ושלא אשתה יין כיום שמת בו אביו, כיום שמת בו רבו, כיום שנהרג בו גדליה בן

אחיקם, כיום שראיתי ירושלים בחורבנה; ואמר שמואל: והוא שנדור באותו היום,

היכי דמי? לאו כגון דקאי בחד בשבא דמית ביה אבוה, ואף על גב דאיכא טובא חד בשבא

דהיתרא, וקתני **אסור**, ש"מ **בעיקר הוא מתפיס**!

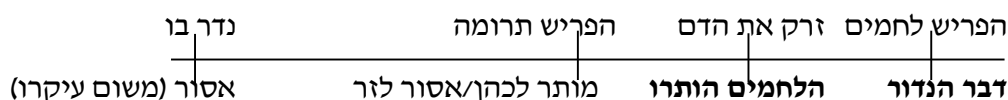

דחיית הניסיון: דשמואל הכי איתמר, אמר שמואל: והוא שנדור ובא מאותו היום ואילך.

ניסיון 3 לענות על השאלה - ממשנה בהמשך: אמר רבינא, ת"ש: **כחלת אהרן וכתרומתו - מותר**;

הא כתרומת לחמי תודה - אסור, והא תרומת לחמי תודה לאחר זריקת דמים היא!

בעיקרו קא מתפיס

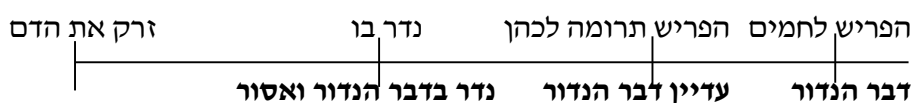

דחיית הניסיון 1: אימא: כתרומת הלשכה - אסור.

קושי מלשון המשנה: אבל תרומת לחמי תודה מאי? מותר, ליתני לחמי תודה וכ"ש תרומתו!

תירוץ: הא קמ"ל: תרומת לחמי תודה תרומתו היא.

דחיית הניסיון 2: ואי בעית אימא: תרומת לחמי תודה נמי קודם זריקת דמים הוא, כגון דאפרשינהו בלישה

חיזוק לדחייה: וכי הא דאמר רב טובי בר קיסנא אמר שמואל: לחמי תודה שאפאן בארבע חלות - יצא.

קושי 1: והכתיב: ארבע'ט!

תירוץ: למצוה.

קושי 2: והא בעי למשקל תרומה! וכי תימא דשקיל חדא ריפתא על כולה, והתנן:

אחד מכל קרבן - שלא יטול מקרבן על חבירו!

ניסיון לתרץ ודחייתו: וכי תימא דשקיל פרוסה מכל חד וחד, והתנן: אחד -

שלא יטול פרוסה!

תירוץ ובכך הסביר את החיזוק: אלא דאפרשינהו בלישה, דשקיל חדא מחמץ

וחדא מן חלות, וחדא מן רקיקים וחדא מן רבוכה

ניסיון להעמיד את שאלת רמי בר חמא במחלוקת תנאים: לימא כתנאי: הרי עלי כבכור - רבי

יעקב אוסר, ורבי יהודה מתיר;

היכי דמי?

• אי נימא לפני זריקת דמים, מאי טעמא דמאן דשרי?

• ואי לאחר זריקת דמים, מאי טעמא דמאן דאסר?

הקדיש בכור	זרק את הדם	נדר בו
דבר הנדור	הבשר הותר	התפיס בדבר המותר עכשיו אבל היה נדור מעיקרו

אלא לאו דמחית בשר בכור ומחית בשר דהאיך גביה, ואמר זה כזה, ותנאי היא!

הרבנית מישל פרבר
הדרן - קול נשי בחלומי

• hadran.org.il/he •